

saadant kan ske med Nytte, saa sandt som Vandvæsenet er ikke alene Hovedkilden, men i saa høj Grad Hovedkilden til alle Statens Indtægter og i det hele taget til Erhverv her i vort Fædreland. Fiskeriet, det erkender jeg, kan ganske vist ikke sættes ved Siden af Vandvæsenet i Henseende til Vigtighed, og om der end paa vore Mønter, paa Reversen staar et Afs paa den ene Side og en Fisk paa den anden Side af Vaabenet, hvorved synes allegorisk at være tilkendegivet, at det er Vandvæsenet og Fiskeriet, som hovedsagelig ere Landets Indtægtskilder, erkender jeg, at Fiskeriet endnu i saa Henseende langt fra, endogaa meget langt fra, spiller en saadan Rolle som Landbruget. Men de Udgifter, som kræves til Fiskeriet paa Finanslovsforslaget, ere da ogsaa meget smaa i Forhold til og i Sammenligning med de Udgifter, der kræves til Vandvæsenet. Disse sidste ere, naar man tæller Summerne sammen paa § 19, III. A., i alt 1,358,398 Kr. — jeg tror ikke, min Sammentælling er fejl. Det er altsaa hen imod $1\frac{1}{2}$ Million Kr., der udgives til Støtte for Vandvæsenet, efter min Mening sandelig ikke for meget, maatte vil endnu mere kunne tiltrænges og med Nytte kunne anvendes; men naar man sammenligner disse omtrent $1\frac{1}{2}$ Million Kr. som Tilskud til Vandvæsenet med, hvad der er budgetteret til Fiskeriet paa det foreliggende Finanslovsforslags § 19 III. B., er det i alt kun 145,064 Kr., altsaa vistnok en meget beskedent Sum mod, hvad der er foreslaaet tilskudt til Vandvæsenet; og af disse 145,064 Kr., som ere budgetterede til Fiskeriet, maa man vel lægge Mærke til, at Kontrollen efter Fiskeriloven af 5te April 1888 tager 71,364 Kr.; altsaa meget nær henvend Halvdelen af hele den budgetterede Sum. Det er en stor Kontroludgift at bære for Fiskeriet paa et saa lille Budget, henimod Halvdelen — ja, dersom man vil lægge den Kontrol til, som finder Sted med Hensyn til Besterhavs fiskeriet, og hvortil der er budgetteret 16,200 Kr., ja, saa kommer man til, at alene Kontrollen tager ikke saa lidt over Halvdelen af det, der er budgetteret til Fiskeriet. Jeg siger altsaa, det er en meget stor Byrde paa dette Budget til Kontrollen alene; der bliver forholdsvis kun meget lidt tilovers uden for dette, omtrent saadan noget som 57,500 Kr., naar man altsaa regner Fiskerikontrollen paa Vestkysten af Sjælland med; jeg har saa i disse 57,500 Kr., som blive tilbage, endda medregnet de 10,500 Kr., der ere budgetterede til den biologiske Station. Man kan sige, at i de senere Aar har Lovgivningsmagten beskæftiget sig ikke saa lidt med Fiskeriet, og

da navnlig gennem Udsærdigelsen af den ny Fiskerilov af 5te April 1888 og de Foranstaltninger, som fra administrativ Side ere truffet i Henhold til denne Lov: Indførelsen af Bedtægter, Paasningen af Bænde for Vaad i visse Distrikter til de i Fiskeriloven bestemte Tider m. m., men med ganske enkelte Undtagelser maa man indrømme, at Fiskeriloven, hvad enten det nu er rigtigt eller ikke, er af en indskrænkende, hemmende og forbydende Besskaffenhed, saaledes som det var den oprindelig nedsatte Fiskerikommissionens Mening, at en Fiskerilov maatte blive og skulde være. Det er nemlig disse Udtryk, som Fiskerikommissionen betjente sig af, at en Fiskerilov burde være af en indskrænkende, hemmende og forbydende Karakter, og dette er Fiskeriloven af 5te April 1888 ogsaa med saa Undtagelser bleven. Den maa væsentlig karakteriseres paa en saadan Maade, ligesom den jo ogsaa helt igennem er bygget paa Fiskerikommissionens oprindelige Udtaft, om der end som sædvanlig, naar et Lovforslag passerer Rigsdagen, er foretaget forskellige Ændringer i den oprindelig foreslaaede Tæst. Om det nu end er rigtigt og principmæssig kan forsvares og i alt Fald maa og skal forsvares ifølge den gældende Lovgivning, at man skal virke hemmende, indskrænkende og forbydende lige over for Fiskerne, bliver der dog paa den anden Side vistnok ogsaa — det forekommer mig, at det frembyder sig ganske naturligt og billigt — Spørgsmaal om dette: Skal man da ikke ogsaa se at hjælpe Fiskerne som de smaa? Skal man ikke støtte dem, saa vidt det lader sig gøre inden for de Grænser, som Lovgivningen nu en Gang foreskriver? Skal man ikke se at fremhjelpe deres Erhverv? Jeg tror ikke, at disse Spørgsmaal kunne besvares benægtende; jeg tror, at alle maa være enige i, at de selvfølgelig maa besvares bekræftende; men vi saa kun et ganske lille Budget, som, selv om man regner den biologiske Station med, der er budgetteret til 10,500 Kr., ikke blive mere end 57,500 Kr., efter hvad der foreligger paa det foreliggende Finanslovsforslag, og disse 57,500 Kr. gaar nu Ændringsforslaget under Nr. 31 ud paa at reducere yderligere med 6,000 Kr., saa at man altsaa kommer ned til ikke stort over et halvt Hundrede Tusind Kroner. Man kan spørge: Hvem er det da, som skal hjælpe Fiskerne? Hvem er det, der skal støtte dem i deres Gerning? Hvem er det, der skal tage den Side af Sagen op, der gaar ud paa at fremme Fiskeriet, at undersøge, hvorledes det kan lade sig gøre, hvorledes man inden for den bestaaende Lovgivnings Rammer kan bringe Fiskeriet